

از پدرتان در آسمان درخواست کنید

متی ۷:۷-۱۲

سوال کنید که به شما داده خواهد شد. بطلبید که خواهید یافت. بکوبید که برای شما باز کرده خواهد شد، زیرا هر که سوال کند یابد و کسی که بطلبد دریافت کند و هر که بکوبد برای او گشاده خواهد شد و کدام آدمی است از شما که پسرش نانی از او خواهد و سنگی بدو دهد؟ یا اگر ماهی خواهد ماری بدو بخشد؟ پس، هرگاه شما که شریر هستید دادن بخششهای نیکو را به اولاد خود می‌دانید، چقدر زیاده، پدر شما که در آسمان است چیزهای نیکو را به آنانی که از او سوال می‌کنند خواهد بخشید! لهذا آنچه خواهید که مردم به شما کنند شما نیز بدیشان همچنان کنید، زیرا این است تورات و صُحف انبیا.

وقتی باز می‌ایستید و می‌نگرید که خدا بی‌نهایت قدرتمند و آن‌قدر توانا است که هر کاری را که خشنودش سازد به‌جا می‌آورد، وقتی باز می‌ایستید و می‌نگرید که او بی‌نهایت عادل است که فقط راستی به‌جا می‌آورد، وقتی باز می‌ایستید و می‌نگرید که او بی‌نهایت نیکو است و هرچه انجام می‌دهد کاملاً نیکو است، وقتی باز می‌ایستید و می‌نگرید که او بی‌نهایت حکیم است و همواره بدون هیچ کم و کاستی می‌داند که چه چیزی درست و پسندیده است، وقتی باز می‌ایستید و می‌نگرید که او بی‌نهایت سرشار از محبت است و در قدرت و عدالت و نیکویی و حکمتش، تا جایی که ممکن باشد، شادی جاودانهٔ محبوبانش را افزون می‌سازد، وقتی باز می‌ایستید و همهٔ اینها را می‌نگرید، آن‌گاه، دعوت سخاوتمندانهٔ چنین خدایی که ما را می‌خواند تا چیزهای نیکو را از او درخواست کنیم و وعده می‌دهد که آنها را عطا خواهد نمود آن‌قدر شگفت‌انگیز خواهد بود که نمی‌توانید تصورش را کنید.

فاجعه‌ای به نام دعا نکردن

یکی از فاجعه‌ها در کلیسا، که اگرچه عمر کوتاهی خواهد داشت اما در جای خود فاجعه‌ای عظیم و چشمگیر به حساب می‌آید، این است که ما چندان تمایلی به دعا کردن نداریم. عالی‌ترین دعوت عالم به ما ارزانی شده است، اما قابل درک نیست که چرا پیوسته از آن رویگردان هستیم و به سوی چیزهای دیگر می‌رویم! همان‌طور که خدا ما را به بزرگ‌ترین ضیافت دعوت نمود و ما در پاسخ چنین گفتیم: «مزرعه‌ای خریده‌ام و ناچار باید بروم آن را ببینم» و یا «پنج جفت گاو خریده‌ام، می‌روم تا آنها را ببازمایم» و یا «زنی گرفته‌ام و از این سبب نمی‌توانم بیایم» (لوقا ۱۴:۱۸-۲۰).

تمایلی تازه برای دعا کردن

پیش از این، چنین بود. اما اکنون دعای من این است که خدا از این پیغام و از کلام عیسی در انجیل متی فصل ۷ و از سایر امور موثر در زندگی‌تان استفاده کند تا تمایلی تازه در شما ایجاد نماید، تمایلی که یارای مقاومت در برابرش را نداشته باشید. امیدوارم وقتی آیات امروز را بررسی می‌کنیم از خدا بخواهید تا این تمایل به دعا را در شما به ثمر رساند.

ما بررسی خود را در دو مرحله انجام می‌دهیم. در مرحلهٔ نخست، به انجیل متی ۷:۷-۱۱ مراجعه می‌کنیم تا هشت مورد تشویق به دعا را که در آن آیات عنوان شده است بررسی نماییم. در مرحلهٔ دوم، سعی می‌کنیم به این پرسش پاسخ دهیم که چگونه باید این وعده‌ها را درک نماییم که وقتی درخواست کنیم به ما داده خواهد شد و وقتی بطلبیم خواهیم یافت و وقتی بکوبیم در به رویمان گشوده خواهد شد.

هشت کلام تشویق‌گر دربارهٔ دعا، از زبان عیسی

از این هشت وعده، شش موردش صریح و روشن است، ولی دو موردش مفهومی‌شان را در خود نهفته دارند. برای من واضح و بدیهی است که هدف اصلی عیسی در این آیات این است که ما را تشویق نماید و انگیزه بخشد تا دعا کنیم. او می‌خواهد ما دعا کنیم. پس در این راستا چگونه ما را تشویق می‌کند؟

۱. عیسی ما را به دعا کردن دعوت می‌کند

عیسی سه مرتبه ما را دعوت می‌کند که دعا کنیم. یا به عبارتی، اگر با دیدهٔ محبت بنگریم، سه مرتبه به ما حکم می‌کند که دعا کنیم، یعنی آنچه نیاز داریم را از او درخواست نماییم. این تعدادِ دعوتها است که توجه ما را به خود جلب می‌کند. آیات ۷-۸: «سوال کنید، که به شما داده خواهد شد. بطلبید که خواهید یافت. بکوبید که برای شما باز کرده خواهد شد. زیرا هر که سوال کند یابد و کسی که بطلبد دریافت کند و هر که بکوبد برای او گشاده خواهد شد.» عیسی این دعوت را تکرار می‌کند تا به ما بگوید: «من مقرر کردم و منظور داشتم که دعا کنید.» من می‌خواهم که شما چنین کنید. آنچه نیاز دارید را از پدرتان درخواست نمایید. برای کمکهایی که نیاز دارید از پدرتان یاری بجویید. در خانهٔ پدرتان را بکوبید تا در را بگشاید و آنچه نیاز دارید به شما ببخشد. سوال کنید، بطلبید، بکوبید. من سه مرتبه شما را دعوت می‌کنم، چرا که واقعاً می‌خواهم از یاری پدرتان بهره‌مند گردید.

۲. عیسی ما را وعده می‌دهد، به شرطی که دعا کنیم

حتی بهتر و حیرت‌آورتر از آن سه دعوت، این هفت وعده می‌باشند.

آیات ۷-۸: «سوال کنید که به شما داده خواهد شد [شماره ۱]. بطلبید که خواهید یافت [شماره ۲]. بکوبید که برای شما باز کرده خواهد شد [شماره ۳]. زیرا هر که سوال کند یابد [شماره ۴] و کسی که بطلبد دریافت کند [شماره ۵] و هر که بکوبد برای او گشاده خواهد شد [شماره ۶].» سپس در انتهای آیهٔ ۱۱ (شماره ۷): «چقدر زیاده، پدر شما که در آسمان است چیزهای نیکو را به آنانی که از او سوال می‌کنند خواهد بخشید!»

هفت وعده: به شما داده خواهد شد. خواهید یافت. برایتان گشوده خواهد شد. آن که سوال کند به او داده خواهد شد. آن که بطلبد یابد. آن که بکوبد در به رویش گشوده خواهد شد. پدرتان شما را چیزهای نیکو خواهد بخشید. شکی نیست که منظور از این ترتیب سخاوتمندانهٔ وعده‌ها آن است که به ما بگوید: تشویق شوید که بیایید. به درگاه او دعا کنید. دعای شما بیهوده نیست. خدا شما را به بازی نمی‌گیرد. او اجابت می‌کند. وقتی دعا می‌کنید، او شما را چیزهای نیکو می‌بخشد. دلگرم باشید. اغلب دعا کنید. پیوسته دعا کنید. با اطمینان دعا کنید.

۳. خدا خودش را در سطوح مختلف در دسترس قرار می‌دهد

عیسی نه فقط با شماری دعوت و وعده بلکه با سه گونهٔ مختلف ما را تشویق می‌نماید. به بیان دیگر، حتی، اگر همیشه حضور خدا را به یک شکل احساس نمی‌کنید، او در دسترس و حاضر است به شما پاسخ مثبت دهد.

سوال کنید. بطلبید. بکوبید. اگر پدری در کنار فرزندش حضور داشته باشد، آن فرزند آنچه نیاز دارد از پدرش درخواست می‌کند. اگر پدر در جایی از خانه حضور داشته باشد که دیده نشود، فرزندش او را می‌جوید تا نیازش را با او در میان بگذارد. اگر فرزند پدرش را بجوید و او را در اتاقی در حال مطالعه و پشت در بسته بیابید، در را می‌کوبد تا به نیازش رسیدگی شود. به نظر می‌رسد نکته این باشد که خواه خدا آن‌قدر نزدیک باشد که در یک آن او را بیابید خواه تا حدودی نزدیک باشد و خواه آن‌قدر دور باشد که دیده نشود و حتی موانعی هم بر سر راه باشند، اما او خواهد شنید و شما را چیزهای نیکو خواهد بخشید، چرا که فقط به درگاه او آ امید نه به درگاه کسی دیگر.

۴. هر که سوال کند به او داده خواهد شد

عیسی این نکته را روشن می‌سازد که هر که سوال کند به او داده خواهد شد، نه اینکه فقط به برخی داده خواهد شد. این حقیقتی است که عیسی به وسیله آن ما را تشویق به دعا می‌کند. آیه ۸: «زیرا هر که سوال کند یابد و کسی که بطلبد دریافت کند و هر که بگوید برای او گشاده خواهد شد.» وقتی در آیه ۸ واژه «هر که» را می‌افزاید، قصد دارد بر شک و تردید ما غلبه کند، چرا که ما فکر می‌کنیم دعا برای دیگران کارساز است نه برای ما. البته عیسی در اینجا روی سخنش با فرزندان خدا است نه با همه انسانها. اگر عیسی منجی ما و خدا پدر ما نباشد، این وعده‌ها از آن ما نخواهند بود.

انجیل یوحنا ۱۲:۱ می‌فرماید: «به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به اسم او ایمان آورد.» برای اینکه فرزند خدا گردیم باید به پسر خدا، عیسی مسیح، یعنی کسی که این صلاحیت را به ما می‌بخشد که فرزند خوانده شویم، ایمان آوریم. این وعده‌ها برای فرزندان خدا است.

اگر هر یک از کسانی که به عیسی ایمان می‌آورد از پدرش درخواست کند، چیزهای نیکو را از او خواهد یافت. منظور این است که در مورد هیچ‌یک از فرزندان استثنایی وجود ندارد. عیسی به همه فرزندان خوش آمد می‌گوید و از همه می‌خواهد که بیایند. مارتین لوتر انگیزه بخشیدن عیسی در این آیات را این‌گونه می‌دید:

«او می‌داند که ما دودل و کم‌رو هستیم و خود را لایق و درخور نمی‌دانیم که نیازهایمان را به حضور خدا ببریم . . . ما فکر می‌کنیم خدا آن قدر عظیم و ما آن قدر کوچکیم که این جرأت را به خود نمی‌دهیم که دعا کنیم . . . به همین دلیل است که عیسی می‌خواهد چنین پندارهای سرشار از تردید را از ما بزاید و شکهایمان را برطرف سازد تا با دلیری و اطمینان پیش رویم» (موعظه بالای کوه، ترجمه‌ای از یاروسلاو پلیکان. جلد بیست و یکم از کتاب «کارهای لوتر» [کنکور دیا، ۱۹۵۶]، صفحه ۲۳۴).

۵. ما نزد پدرمان می‌آییم

ما در لفافه به این موضوع اشاره کرده‌ایم. حال، بیایید صریح و روشن و با قدرتی که در بیان این مهم وجود دارد آن را مطرح سازیم: وقتی به واسطه عیسی به نزد خدا می‌آییم، در واقع، به نزد پدرمان می‌آییم. آیه ۱۱: «پس هرگاه شما که شریر هستید دادن بخششهای نیکو را به اولاد خود می‌دانید، چقدر زیاده، پدر شما که در آسمان است چیزهای نیکو را به آنانی که از او سوال می‌کنند خواهد بخشید!» واژه «پدر» برای عیسی عنوانی سطحی و معمولی نبود. این یکی از عظیم‌ترین حقایق است. خدا پدر ما است و پیامد پدر بودنش این است که او هرگز و هرگز چیزی را به ما نمی‌دهد که به ضرر ما باشد. او هرگز چنین نمی‌کند. او پدر ما است.

۶. پدر آسمانی ما بهتر از پدر زمینی ما است

سپس عیسی، با نشان دادن این حقیقت که پدر آسمانی ما بهتر از پدر زمینی ما است و به یقین که بسی فراتر از پدران زمینی چیزهای نیکو می‌بخشد، ما را به دعا کردن تشویق می‌کند. در پدر آسمانی‌مان، بر خلاف پدر زمینی‌مان، هیچ شرارتی وجود ندارد.

و باز هم آیه ۱۱: «پس هرگاه شما که شریر هستید دادن بخششهای نیکو را به اولاد خود می‌دانید، چقدر زیاده، پدر شما که در آسمان است چیزهای نیکو را به آنانی که از او سوال می‌کنند خواهد بخشید!»

من می‌دانم و چقدر بیشتر عیسی می‌دانست که پدران زمینی ما گناهکارند. به همین دلیل است که کتاب مقدس، بارها و بارها، نه فقط توجه را به شباهت‌های پدران زمینی و پدر آسمانی جلب می‌کند، بلکه تفاوتها را نیز در نظر می‌گیرد (عبرانیان ۹:۱۲-۱۱؛ متی ۵:۴۸).

پس عیسی برای تشویق ما فقط به این بسنده نمی‌کند که بگوید خدا پدر شما است، بلکه این را هم می‌افزاید که خدا همواره بهتر از پدر زمینی شما است، چرا که همه پدرهای زمینی شریرند، ولی خدا شریر نیست. عیسی به صراحت و به دور از هر گونه تملق و چاپلوسی سخن می‌گوید. این آیه نمونه آشکاری است که نشان می‌دهد عیسی گناهکار بودن همه انسانها را تأیید می‌نماید. او فرض را بر این می‌گذارد که همه شاگردانش شریرند و از واژه‌ای ملایم‌تر (مثل گناهکار یا ضعیف) استفاده نمی‌کند. او به روشنی می‌گوید که شاگردانش شریرند.

هرگز درکتان را از پدر بودن خدا به تجربه‌ای که از پدر خودتان دارید محدود نکنید. در عوض، قوت قلب بگیرید که هیچ‌یک از گناهان یا محدودیتها یا ضعفها یا دل‌مشغولی‌های پدرتان در خدا یافت نمی‌شود.

و نکته مورد نظر عیسی این است: حتی پدران سقوط کرده و گناهکار نیز معمولاً آن‌قدر از فیض عام برخوردارند که فرزندانشان را چیزهای نیکو بخشند. البته پدرانی هم وجود دارند که بسیار خوشونتگر و آزاردهنده هستند. اما، در بیشتر نقاط جهان، پدران برای خیریت فرزندانشان غیرت دارند و صلاح آنها را خواستارند، حتی وقتی نمی‌دانند که خیر و صلاح فرزندانشان به راستی در چیست. اما خدا همیشه بهترین است. در او هیچ شرارتی وجود ندارد. بنابراین، این دلیل و برهانی محکم است: اگر پدر زمینی‌تان شما را چیزهای نیکو بخشیده (یا حتی اگر نبخشیده!)، چقدر بیشتر، پدر آسمانی‌تان شما را چیزهای نیکو خواهد بخشید و به عبارتی به آنان که درخواست کنند، همواره، چیزهای نیکو خواهد بخشید.

در اینجا، نکته‌ای وجود دارد که معنایش در متن نهفته است و تشویق شماره چهار و واژه «هر که» را برجسته می‌سازد: «هر که سوال کند یابد.» اگر عیسی شاگردانش را «شریر» خطاب می‌کند، پس تنها افرادی که می‌توانند در دعا به حضور خدا آیند فرزندان شریر خدایند. شما فرزندان خدایید و شما شریرید. به بیان دیگر، حتی، پس از اینکه خدا شما را در خانواده‌اش به فرزند می‌پذیرد، هنوز باقیمانده گناه در شما وجود دارد. اما عیسی می‌فرماید، هر کسی خواهد یافت، یعنی هر یک از فرزندان شریر خدا که درخواست کند خواهد یافت! تا چند لحظه دیگر، دلیل آن را بررسی خواهیم کرد.

۷. ما می‌توانیم به نیکویی خدا اعتماد کنیم، زیرا او از قبل ما را به فرزند می‌پذیرفته است

اکنون، به تشویقی دیگر برای دعا کردن می‌رسیم که مفهوم آن نیز در متن نهفته است: خدا به ما فرزندان نیکو خواهد بخشید، زیرا از قبل این هدیه را به ما بخشیده است که فرزندش گردیم.

آگوستین قدیس در این خصوص به چنین بینشی رسیده بود: «وقتی این چیز نیکو یعنی فرزند بودن را از قبل به آنها عطا کرده است، پس وقتی درخواست کنند چه چیزی را می‌خواهد از آنها دریغ کند؟» ما پیش از این بررسی نمودیم که فرزند خدا شدن هدیه‌ای است که وقتی به عیسی ایمان می‌آوریم به ما عطا می‌گردد (یوحنا ۱:۱۲). عیسی در انجیل یوحنا ۸:۴۲ به فریسیان فرمود: «اگر خدا پدر شما می‌بود، مرا دوست می‌داشتید.» اما خدا پدر آنها نبود. آنها عیسی را نپذیرفتند. پس همه انسانها فرزند خدا نیستند. ولی اگر خدا بدون اینکه برایمان بهایی داشته باشد ما را فرزند خود نموده است، چقدر بیشتر، آنچه نیاز داریم را به ما خواهد بخشید؟

۸. صلیب شالوده و زیربنای دعا است

سرانجام، آنچه از این گفتار می‌توان برداشت کرد آن است که صلیب مسیح شالوده و زیربنای اجابت همه دعاها می‌باشد. دلیل گفته‌ام این است که عیسی ما را شریر می‌خواند، ولی می‌گوید که ما فرزندان خدا هستیم. چگونه می‌شود که خدای کاملاً قدوس انسانهای شریر را به فرزند می‌پذیرد؟ ما چگونه می‌توانیم به خود اجازه دهیم که فرزند خدا باشیم، چه برسد به آنکه درخواست کنیم و انتظار داشته باشیم که به ما داده شود و بطلبیم و انتظار داشته باشیم که بیابیم و بکوبیم و انتظار داشته باشیم که در به رویمان گشوده شود؟

عیسی چندین مرتبه به این پرسش پاسخ داد. او در انجیل متی ۲۸:۲۰ می‌فرماید: «پسر انسان نیامد تا مخدوم شود، بلکه تا خدمت کند و جان خود را در راه بسیاری فدا سازد.» او جان خود را فدا کرد تا ما را از غضب خدا برهاند و ما را فرزندان گرداند، فرزندان که فقط چیزهای نیکو به آنها بخشیده می‌شود. عیسی در انجیل متی ۲۸:۲۶ و در شام آخر فرمود: «این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری، به جهت آمرزش گناهان، ریخته می‌شود.» به خاطر خون مسیح، گناهان ما بخشیده می‌شود اگر به او اعتماد کنیم. به این دلیل است که اگرچه عیسی ما را شریک می‌خواند، ما می‌توانیم فرزندان خدا گردیم و به او متکی و از او مطمئن باشیم که وقتی درخواست کنیم ما را چیزهای نیکو می‌بخشد.

مرگ عیسی شالوده و زیربنای همهٔ وعده‌های خدا و همهٔ دعا‌هایی است که اجابت می‌شوند. به این دلیل است که دعايمان را «در نام عیسی» خاتمه می‌دهیم. همه چیز به عیسی بستگی دارد.

چکیده آنچه تا به حال بیان شد این است که واقعاً مقصود عیسی این می‌باشد که ما را به دعا کردن تشویق نماید. اگر هدف او برای ما این نیست که دعا کنیم، اصلاً چرا این نکات را دربارهٔ دعا بیان کنیم! پس چون هدفش این است، دست‌کم، در هشت مورد، ما را پی در پی تشویق می‌نماید.

پرسش پایانی

پرسش پایانی این است: ما چگونه این شش وعده در آیات ۷ و ۸ را درک و برداشت نماییم: «سوال کنید که به شما داده خواهد شد. بطلبید که خواهید یافت. بگوئید که برای شما باز کرده خواهد شد. زیرا هر که سوال کند یابد و کسی که بطلبد دریافت کند و هر که بگوید برای او گشاده خواهد شد»؟

آیا این بدان معنا است که هر چیزی که فرزند خدا درخواست کند به او داده خواهد شد؟

به گمانم، محتوای این آیات برای پاسخ به این پرسش بسنده باشد. خیر، ما هرچه را که درخواست کنیم به دست نخواهیم آورد و نباید هم هر چیزی را درخواست کنیم و نمی‌خواهیم هم هر چیزی را درخواست کنیم. دلیلی که می‌گویم نباید هر چیزی را درخواست کنیم این است که اگر خدا هرچه از او می‌خواستیم انجام دهد را اجابت می‌کرد، در واقع، ما خدا می‌شدیم. ما نباید خدا باشیم. خدا باید خدا باشد. دلیلی که می‌گویم نمی‌خواهیم هرچه را که درخواست می‌کنیم به ما داده شود این است که در آن صورت می‌بایست بارِ حکمتی بی‌کران را متحمل می‌شدیم، حال آنکه، ما از چنین حکمتی برخوردار نیستیم. ما حتی آن‌قدر دانش نداریم که بتوانیم بدون خطا تصمیم بگیریم یا بدانیم نتیجهٔ هر تصمیم چه خواهد شد یا بدانیم رویداد بعدی در زندگی‌مان چه باید باشد، چه رسد به آنکه بدانیم کدام رویداد بعدی باید در تاریخ رخ دهد!

اما دلیلی که می‌گویم هر چیزی را که درخواست کنیم به ما داده نخواهد شد این است که آیات نامبرده چنین می‌گویند. عیسی در آیات ۹-۱۰ می‌فرماید کدام پدر خوبی است که اگر فرزندش از او نان خواهد او را سنگ بخشد و اگر ماهی خواهد او را مار بخشد؟ این مثال، بی‌درنگ، ما را بر آن می‌دارد تا بپرسیم: «اگر فرزندی مار بخواهد چطور؟» آیا این آیات اشاره می‌کنند که پدر آسمانی آن را به فرزندش می‌بخشد یا نه؟ بله، اشاره می‌کنند. عیسی در آیهٔ ۱۱ از آن مثال این حقیقت را بیان می‌دارد: پس، چقدر زیاده، پدر شما چیزهای نیکو را به آنانی که از او سوال می‌کنند خواهد بخشید.

خدا فقط چیزهای نیکو می‌بخشد

خدا چیزهای نیکو می‌بخشد، فقط چیزهای نیکو. او به فرزندان ما نمی‌بخشد. بنابراین، خود آیات این نتیجه‌گیری را رد می‌کنند که عبارت «سوال کنید که به شما داده خواهد شد» به این معنا است که «سوال کنید و دقیقاً همان چیزی را که خواسته‌اید به شما داده خواهد شد، هر زمان که آن را درخواست کنید و به هر شکلی که آن را درخواست کنید.» این آیه چنین چیزی نمی‌گوید و منظور این نیست.

منظور این آیات به طور کلی این است که وقتی درخواست کنیم و بطلبیم و بگوییم، یعنی وقتی ما فرزندان محتاج از داشته‌های خود چشم برداریم و به پدر آسمانی امین و قابل اعتمادمان چشم دوزیم و دعا کنیم، او دعایمان را خواهد شنید و ما را چیزهای نیکو خواهد بخشید. گاه، آنچه درخواست می‌کنیم می‌بخشد. گاه، در زمانی که درخواست می‌کنیم می‌بخشد. گاه، همان‌طور که دوست داریم می‌بخشد و گاه چیزی بهتر می‌بخشد و یا در زمانی می‌بخشد که می‌داند بهتر است یا به شکلی می‌بخشد که می‌داند بهتر است.

و البته که این ایمان ما را محک می‌زند. زیرا اگر می‌دانستیم چیز دیگری بهتر است، اول از همه، آن را درخواست می‌کردیم. ولی ما خدا نیستیم. ما بی‌نهایت قادر یا بی‌نهایت عادل یا بی‌نهایت نیکو یا بی‌نهایت حکیم یا بی‌نهایت با محبت نیستیم. از این رو، این رحمت عظیم به ما و به جهان است که هرچه درخواست می‌کنیم به ما داده نمی‌شود.

کلام عیسی را چشم‌بسته قبول کنید

ولی، اگر کلام عیسی را چشم‌بسته قبول داریم، چقدر خود را از برکات محروم می‌سازیم که درخواست نمی‌کنیم و نمی‌طلبیم و نمی‌گوییم تا آن برکات شامل حال خودمان و خانواده‌مان و کلیسایمان و قوممان و جهانمان گردند.

پس آیا به من می‌پیوندید تا یکبار دیگر از نو متعهد شویم که در خلوت و در خانواده و در مشارکتهایمان زمانی را به دعا اختصاص دهیم؟

جان پای‌پر